

RECENZE - KDYŽ V RÁJĚ PRÁ ELO

ĀšterĀ½, 08 kvĀten 2007

KoneĀnĀ zapršelo... Nemohla jsem na zahradu, abych nerozšlapala cestiĀky a dosetý trávník. Místo toho jsem sáhla po kniĀce, kterou jsem kdysi dostala od mámy k vánočĀm a ještĀ týĀ¾ veĀer jsem ji pĀ™eĀetla. Její odehrává v sedmdesátých letech, ale klidnĀ by se mohl odvíjet dnes. To by ovšem pĀ™íbĀh by byl asi drsnĀjší, krvelĀnĀjší a bylo by v nĀm plno sexu.

Tato kniha je však laskavá, humorná a rozhodnĀ vám nezpĀsobí noĀní mĀry. ĀEte se tak, jako byste se dívali na pĀ™íjemný film.

KdyĀ¾ v ráji pršelo

Jan OtĀenĀšek, ĀEeský spisovatel, Praha 1980 Hlavní hrdinka Ludmila je uĀitelka z Prahy. Formou deníku vyprávějí kousek ze svého ĀĀivota, kdy následuje hlas svého srdce, romantika a snílka, a následuje trochu nepraktického muĀ¾e Petra, filozofa s doktorátem) do hlubin šumavských pohraniĀních hvozdĀ. Mají vyhlídnutý objekt starého mlýna, který zakoupili a rozhodli se zrekonstruovat a provozovat v nĀm hospodu a penzion. Na cestu se vydali staĀmiĀkým, témĀĀ™ nepojízdným vozem, kterému dĀvĀrnĀ Ā™íkají Samson.

ZaĀĀijí drsnou horskou zimu a pocit bezmoci, dĀm je provlhlý, špinavý, plný harampádí a bez pĀ™ívodu elektrické energie a vody. Musí se spolehnout jen sami na sebe. Jsou závislí na mizivých zásobách potravin, protoĀ¾e snĀhovĀ je jim nedovolí nĀkolik dní vyjít dĀl neĀ¾ na pár metrĀ od domu. Setkávání s místními lidmi probĀhne místy s humorným podtextem, jindy dojde aĀ¾ k fatální neshodĀ.

Spousta kaĀdodenních trampot pĀ™i dĀ™inĀ s vyklížením a opravováním polorozboĀ™eného domu Lídu s Petrem stme oba si postupnĀ uvĀdomují, jak jim chybí mĀsto, kavárny, telefon ‐ prostĀ civilizace. …Byla sobota, a tak jsme se s poĀĀitkem vĀnovala péĀi o svoje tĀlo, umyla jsem si vlasy v šamponu, a kdyĀ¾ jsem je sušila u okna, naskytla se mi kuriózní podívaná.

Po cestĀ ode vsi šel - pokud se to dá nazvat chĀzĀ ‐ Petr a na dlouhé šĀĀĀ™e za sebou táhl Āernobílé strakaté, neobyĀejnĀ rohaté a neobyĀejnĀ vzpurné zvíĀ™e - kozu! Chování obou - tj. Petra a kozy - by se dobĀ™ vyjímal v nĀkteré z nĀmých grotesek. V prvním okamĀĀiku jsem nevĀĀ™ila oĀím a zauvaĀ¾ovala, jestli se Petr doĀista V pĀ™ekotném chvatu jsem se oblékla a Ā™ítla se na dvĀr.

Zrak mĀ nemýlí!

Petr uĀ¾ dovedl zvíĀ™e aĀ¾ k jednomu z chlívkĀ a teĀ se je pokoušel dostat dovnitĀ™. MarnĀ, koza se vzpírala ZamraĀenĀ na mĀ vybafl: „Nezírej a pojĀ mi s ní píchnout! Nemáš tušení…buĀ táhla ona mne, nebo já ji, jeden keĀ™ nenechala na pokoji, zrĀda! A vykadila nĀco pĀ™es milión bobkĀ!“ KoneĀnĀ je mlýn opravený a pokoje zaĀ™izeny a hospoda otevĀ™ena, ale nejsou jaksi hosté a kýĀený efekt se nedostavil. Idylka se nekonala... Následkem je paradoxnĀ i po velkém fyzickém a psychickém vypĀtí návrat zpĀt do Prahy, který Lída bere trochu jako svoji prohru, ale souĀasnĀ jako ulehĀení. Její vztah s partnerem tato ĀĀivotní epizoda jen upevnila, a i kdyĀ¾ oba musí znova začĀínat, nepĀzavĀr knihy jako rezignace. Knihu doprovázejí ilustrace mého oblíbeného malíĀ™e Jana ĀEerného. Krásné a pohodové chvíle pĀ™i Ātení vám všem pĀ™eje Regina